

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Bibliotheca Scriptorvm Sacri Ordinis Cisterciensis Elogiis Plvrimorvm Maxime Illvstrivm Adornata

Visch, Charles de

Coloniæ Agrippinæ, 1656

Capvt III. Opinio Paganorum, qui dicunt quod Christus fuit impassibilis, &
immortalis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38433

(a) Spiritus Domini ferebatur super aquas, & Christi spiritus ubi vult spirat. Si Spiritus sanctus animi voluntas est, rationalis est, & materialis status non est. Item Apostolus ait, quod Spiritus (sanctus scilicet) postulat pro nobis genitibus inenarrabilibus. (b) Christus etiam ait: (c) Ite, predicate euangelium omni creature, baptizantes in nomine Patris, & Filii, & Spiritus sancti. Hic Spiritus Dei comparatur Patri & Filio, & ita est vna in Trinitate Persona. De hoc Spiritu dicitur: Flabit spiritus eius, & fluent aquæ. Quando enim Spiritus sanctus per gratiam inspiratur peccatoribus, qui dicuntur aquæ per fluxum peccatorum, aquæ fluunt, id est, peccatores conuertuntur, fluunt per fluxum lacrymarum, per penitentiae lamentum. Quod autem dicitur Dominus inspirasse spiraculum vitæ in corpore Adæ, sic intelligendum est, spiritum hominis creando eum corpori hominis infudit, Per hoc autem Christus materialiter insufflauit in Apostolos, signatum est, quod gratiam Spiritus sancti infundebat in eos. Superuenit autem Spiritus sanctus in Virginem gloriosam, quia ei infudit suam gratiam. Eadem ratione, dicitur concepissee de Spiritu sancto, id est, opere spiritus sancti, non de substantiâ ipsius: ipsa enim virgo sola Dei autoritate, de sua carne Christum concepit, sine alterius rei commixtione. Nec alius intelligitur status (vt iam dictum est) materialis à Deo procedens, rationalem creaturam excedens; quia si alius materialis status procederet à Deo, aut esset eiusdem naturæ cum Deo, aut non, si esset eiusdem naturæ, ergo esset Deus, & ita de diuina natura concepit Virgo, quod dictu & intellectu horribile est asserere. Si ille status non est diuinæ naturæ, queritur, cuius naturæ sit? si incorporeæ naturæ est, & non diuinæ, Angelus vel anima est, cum spiritus sit; & ita B. Virgo de Angelo

vel de anima concepit. Si corporalis est, non alius quam aëri esse videtur, & ita absurdum est quod sequitur, vt dicamus B. Virginem ex aëre concepissee. Queritur etiam, vtum ex solo flatu facta sit illa conceptio? Si ex solo flatu factus est Christus, vel ipse status factus est homo, fuit ille status vel anima Christi, vel vnitas animæ Christi; Si fuit vnitas animæ Christi, physicus fuisse videtur corpus etiam quod Christus habuit, fuit de carne Virginis aut non? Si non fuit de carne Virginis, Filius Virginis non fuit. Vnde ergo originem habuit? Si de Virgine habuit, fuit ille status vnitus carni, vt ex illis duobus fieret conceptio, & illo flatu animaretur caro, ad hoc vt Christus fieret homo.

Adhuc nobis obijciunt veritatis inimici, in huncmodum: quomodo Christus fuit Filius Dei, si non fuit conceptus de substantia diuina, vel de flatu Dei?

Ad hoc dicimus, quod Christus secundum humanam naturam, fuit Filius Virginis, secundum diuinam, Filius Dei, ab æterno natus à Patre secundum diuinitatem; in tempore de Virgine secundum humanitatem. Quod autem Christus fuit Deus & homo, supra, contra Hæreticos & Iudæos probatum est diligenter, & ideo ad præsens his supersedendum est. Non ergo secundum quod homo, Filius Dei, nisi per gratiam, secundum quod Deus, Filius Dei secundum naturam. Si enim de diuina natura secundum quod homo conceptus fuisset, nullo modo variabilis esset, nec alius in eo defectus fuisset.

CAPVT III.

Opinio Paganorum, qui dicunt quod Christus fuit impassibilis, & immortalis.

Predicti Pagani asserunt, Christum immortalem, impassibilem fuisse, quia concepit

(a) Gen. 1. v. (b) Ad Rom. 8. v. 26. (c) Matth. 28. 19.

ceptus est de Dei flamine, & ideo dicunt, ipsum non fuisse passum, vel mortuum, nec à mortuis suscitatum; sed asserunt, loco sui alium hominem potuisse, cum Iudæi vellent eum cruci affigere; quod ita nituntur asserere: si Christus de flatu diuino conceptus est, sicut status diuinus incorruptibilis est, ita Christus impassibilis. Præterea, indecens esset Christum de flatu diuino conceptum, & sic quodam modo Dei filium crucis subire patibulum.

CAPVT IV.

Solutio, Præmissorum.

AD hoc dicendum, quod Christus secundum quod Dei Filius est, nec passus, nec mortuus, nec suscitatus est, sed secundum infirmitatem humanæ naturæ, quam assumpsit de Virgine. Quia ipse si carnem assumpsit, aut passibilem habuit aut impassibilem? si impassibilem, vnde eam assumpsit, cum omnis caro passibilis esset; si passibilem assumpsit, pati & mori potuit, & ex diuinitatis virtute à mortuis resurgere. Sed caro Virginis passibilis erat, & ex illa passibili carnem assumpsit, & sic passibilis fuit. Quod autem Christus Dei Filius fuerit, & secundum hoc immortalis, & Filius Virginis, & secundum hoc mortalis, diligenter superius probatum est; & quod Christus passus, mortuus, suscitatus, superius varijs probauimus auctoritatibus; & sic Christus quod mortem subiit secundum carnis infirmitatem, non hoc reputauimus Christi miseriam, sed dignationem, ex summa Dei misericordia & dignatione fuit, quod Christus carnem assumpsit: mortem subiit, non quod hoc meruisset, sed vt à morte nos per mortem redimeret. Si enim Rex alius miserus serui sui iacentis in luto, lutum intraret, vt seruum liberaret, non hoc adscribere-

tur miseriam Regis, sed dignationi.

CAPVT V.

Opinio Paganorum, qui dicunt homines in æterna beatitudine cibo & potu materiali reficiendos esse.

Dicunt etiam prædicti Pagani, in æterna beatitudine homines materiali cibo & potu reficiendos esse; quod auctoritatibus conantur probare; aiunt enim Deum Iudæis, si benè agerent, promississe terram fluentem lacte & melle; sed hoc intelligi non potest de materiali terra promissionis, quia non manat lacte & melle, ergo referendum est ad paradysum, in quo Beati reficientur lacte & melle. Et Christus promittens suis æternam refectionem, ait, (a) *Vt edatis & bibatis supra mensam meam in regno Patris mei.* Christus etiam legitur post resurrectionem fauam mellis comedisse, vt per hoc insinuetur, quod homines post resurrectionem reficientur melle.

CAPVT VI.

Solutio ad præmissa.

AD hoc dicendum, quod in æternâ beatitudine, non erit materialis refectio, sed spiritualis quia homines spiritualia corpora habebunt, non potu vel cibo indigentia. Quia, sicut attestante Christo, homines in Paradiso (b) *neque nubent, neque nubentur, sed erunt, sicut Angeli Dei,* materialibus alimentis non reficientur, sed erunt sicut Angeli Dei, cibo & potu non indigentes. Et Apostolus ait, quod (c) *esca & potus non sunt regnum calorum; caro etiam & sanguis Regnum Dei non possidebunt,* id est, alimenta carnis & sanguinis, in regno Dei locum non habebunt.

Ad litteram etiam de terra promissionis intelligi-

(a) Luca 22. v. 30. (b) Marci. 12. (c) Ad Rom, 14. (d) 1. Cor, 16.